

Chestionar despre păcate

pentru verificarea dar și fixarea cunoștințelor catehetice pe această temă

1. Păcatul este o încălcare a legii lui Dumnezeu, un gest de neascultare, de răzvrătire.

- Adevărat
- Fals

2. Chiar dacă păcatul este o răzvrătire împotriva lui Dumnezeu, victima lui este chiar cel care l-a comis.

- Într-adevăr
- Incorect

3. Păcatul poate fi de două feluri: păcatul strămoșesc (nu noi l-am făcut, dar îl moștenim) și păcatul ..... (comis de noi).

- vremelnic
- detașat
- personal
- implicit

4. Păcatul strămoșesc (sau original) a fost comis de .....

- Avram și Eva
- Moise și Noe
- Cain și Abel
- Adam și Eva

5. Păcatul strămoșesc a dus la pierderea darului supranatural și a darurilor preternaturale. Înclinația spre rău, bolile și moartea sunt consecința pierderii .....

- darului supranatural
- darurilor preternaturale

6. Cum a ales Dumnezeu să repare răul făcut de protopărinții noștri?

- printr-un potop de proporții globale
- trimițându-ni-l pe Isus Cristos
- distrugând toate merele

7. Care este Sacramentul prin care ni se șterge păcatul strămoșesc?

- Euharistia
- Maslul
- Mirul
- Botezul
- Căsătoria

8. Cine a fost persoana pe care Dumnezeu a ales să o scutească de moștenirea păcatului strămoșesc?

- Ioan Botezătorul
- Sfântul Petru
- Fecioara Maria
- Moise

9. Cine este responsabil de păcatele mele (deci personale)?

- eu însumi
- părinții, frații, rudele...
- cine m-a provocat, enervat...
- școala, profesorii, colegii...
- alinierea defavorabilă a stelelor

10. Un coleg s-a lăudat astăzi cu o enciclopedie ce a primit-o de ziua lui. Într-o pauză i-am "aranjat" mai multe pagini cu o carioca neagră. Cum am păcătuțit?

- cu gândul
- cu cuvântul
- cu fapta
- cu omisiunea

11. M-am răzbunat pe un coleg răspândind minciuni despre el. Cum am păcătuțit?

- cu gândul
- cu cuvântul
- cu fapta
- cu omisiunea

12. Mă macină invidia pe un coleg pentru jucăriile/hainele lui. Cum am păcătuțit?

- cu gândul
- cu cuvântul
- cu fapta
- cu omisiunea

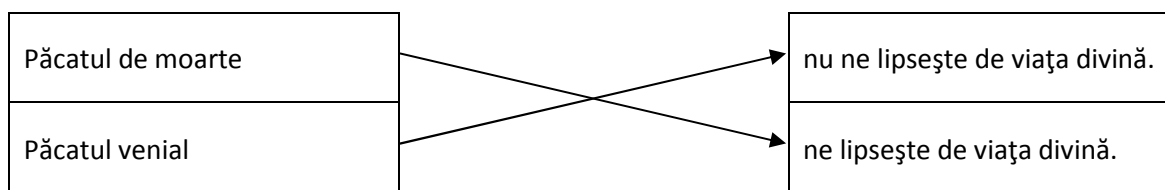
13. Astăzi colegul de bancă a venit la școală fără sandviș. Eu am avut unul, dar mi-era foame așa că l-am mâncat tot. Am păcătuțit cu ceva?

- cu gândul
- cu cuvântul
- cu fapta
- cu omisiunea

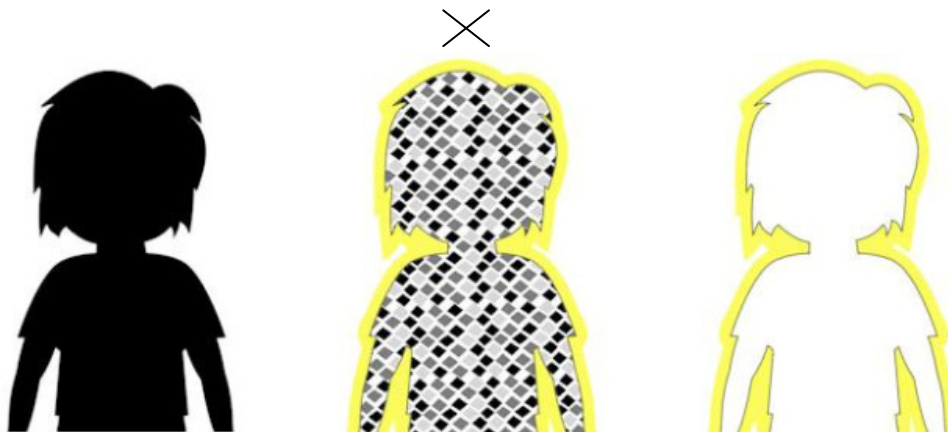
14. Care dintre următoarele acțiuni intră la categoria păcate?

- Am ținut un băiat imobilizat ca prietenul meu să poată să îl bată.
- Am stat de "șase", ca să nu îi prindă cineva pe prietenii mei în timp ce furau.
- Am poruncit unui copil mai mic să ia bani din portmoneul părinților, pentru mine, fără știrea lor.
- Nu consum droguri, dar fac rost pentru alții.

15. Păcatele personale pot fi de două feluri: de moarte sau veniale. Uniți-le cu efectul lor asupra vieții divine.

16. **Sufletul curat poate fi asemănat cu o haină albă. Păcatele ușoare cu niște pete pe această haină. Păcatul de moarte face însă haina complet neagră. Care dintre imaginile de mai jos sugerează sufletul cu păcate ușoare?**

puneți un x deasupra imaginii care credeți că este răspunsul corect

17. **Ce condiții trebuie îndeplinite pentru ca un păcat să fie de moarte?**

- materia sa să fie gravă
- să îl fi făcut în mod repetat
- să știu că ceea ce fac e păcat
- să vreau să fac acel păcat
- să nu mă fi spovedit de o lună

18. **La școală cineva m-a împins într-un prieten: astfel l-am dărâmat și și-a spart capul. Am făcut un păcat de moarte?**

- Cu siguranță!
- Nu, nu e de moarte.

19. **Păcatele ușoare (sau veniale, sau lesne-iertătoare) aduc după sine pedeapsa veșnică a iadului?**

- Din păcate da.
- Din fericire nu.

20. **De câte păcate de moarte este nevoie ca sufletul să fie pasibil de pedeapsa veșnică?**

- unul singur
- de cinci
- minim zece
- de la 13 în sus

21. **Cum ne putem elibera de un păcat de moarte pentru a recâștiga viața veșnică?**

- prin post și rugăciune
- apelând la Sacramentul Spovezii
- printr-un act de părere de rău desăvârșită
- așteptând, căci trecerea timpului le rezolvă pe toate
- făcând multe, multe fapte bune

22. **Am făcut un act de căință desăvârșită, iar păcatul de moarte mi-a fost șters. Mai trebuie să spovedesc acest păcat?**

- Nu, doar a fost șters!
- Desigur, cu prima ocazie!

23. Am păcate ușoare. Trebuie să mă preocupe aceasta?

Da: de ce să stai murdar?

Nu: nimeni nu poate fi perfect!

24. Un păcat, fie el și ușor, atunci când îl comitem în mod repetat, conduce la:

oboseală

virtute

plictiseală

viciu

cer

25. Care păcate sunt de o gravitate atât de mare încât nu pot fi șterse?

împotriva părinților

împotriva naturii

împotriva Spiritului Sfânt

împotriva mea

Prezentul chestionar, cu aprobare eclezială, a fost conceput în versiune electronică, interactivă. A fost transformat și în chestionar pentru tipar, dar care este mai limitat. Principala limitare este că în chestionarul electronic, după fiecare răspuns apare un scurt text explicativ, astfel că procesul de evaluare este combinat cu procesul de fixare de cunoștințe. Chiar își pierde mult din "farmec" în forma tipărită, dar pentru uz în grup materialul poate să ajute (eventual selectate anumite întrebări).

În varianta de tipar, textele explicative - puse mai jos, de la 1 la 25 - pot fi citite în momentul evaluării chestionarelor, dacă se face cu o grupă de copii/tineri la o întâlnire de cateheză, oră de religie...

Completări explicative pentru fiecare întrebare în parte:

1. Păcatul se definește ca o încălcare a legii lui Dumnezeu. Drept urmare, este un gest de neascultare, de răzvrătire împotriva Creatorului nostru, împotriva Celui care știe ce este bine și ce nu pentru noi.
2. Păcatul, asemenea unui bumerang, se întoarce împotriva celui care l-a comis. Prin păcat nu îl putem răni pe Dumnezeu ci rănim prietenia noastră cu El. Păcatul nostru nu îi poate dauna, dincolo de tristețea pe care o resimte ca Tată, asemenea oricărui părinte atunci când copilul său alege răul în locul binelui.
3. Păcatele pe care le comitem noi se numesc păcate personale, sau actuale.
4. Adam și Eva sunt strămoșii noștri și de aceea păcatul lor se numește păcat strămoșesc. Prin descendența umană, păcatul lor îl moștenim și noi.
5. Darurile preternaturale făceau ca omul paradisiului să nu fie atras de rău, să nu sufere de boli și să nu cunoască moartea. Darul supranatural se referă la starea originară de sfințenie și dreptate în care trăiau protopărinții noștri.
6. La împlinirea timpului Dumnezeu l-a trimis pe Fiul Său, Domnul nostru Isus Cristos, pentru a ne răscumpăra din păcat și a ne reda participarea la viața divină, pierdută de Adam și Eva.
7. Sacramentul Botezului șterge păcatul strămoșesc (precum și păcatele personale comise până atunci). Prin Botez devenim fii - adoptivi - ai lui Dumnezeu.
8. Pentru că din ea urma să se nască Fiul Său, Dumnezeu a ferit-o pe Fecioara Maria de păcatul strămoșesc, pe care altfel ar fi trebuit să îl moștenească asemenea tuturor oamenilor.
9. Pentru păcatele mele sunt responsabil eu și doar eu. Dat fiind că păcatul presupune consimțământul - adică acordul - meu, eu răspund de ceea ce am făcut rău.
10. Este cât se poate de evident un păcat cu fapta. Dar fapta aceasta pornește de la niște gânduri (ciudă, invidie, răzbunare...). Să fim atenți nu doar la faptele noastre ci și la "semințele" din care s-au născut ele.
11. Cuvântul poate să fie la fel de violent ca un pumn. Și chiar dacă cuvintele urâte nu lasă urme pe trup, lasă urme - adesea răni adânci - în sufletul celui căruia i le-am adresat.
12. Și cu gândul se poate păcătu! Să nu ne oprim la gândurile rele ce ne vin în minte, ci să le alungăm cât mai rapid. Pot părea inofensive, dar mai devreme sau mai târziu ele vor conduce la păcatele cu fapta.
13. Când nu facem ceea ce ar fi trebuit să facem (în acest caz să împărțim mâncarea cu colegul de bancă flămând), păcătuim cu omisiunea. Este păcatul cel mai "subtil" și ignorat, și tocmai de aceea să reținem: faptele bune pe care ar fi trebuit să le facem și nu le-am făcut (din lene, indiferență...) sunt păcate făcute cu omisiunea.
14. Toate! Chiar dacă nu eu lovesc, dar îi ajut pe alții să o facă; chiar dacă nu eu fur, dar sunt complice sau ordon furtul; chiar dacă nu eu consum droguri, dar facilitez altora accesul la ele, sunt vinovat de păcat. Participarea mea la păcatul altora este pentru mine însumi un păcat.

15. Păcatele de moarte, spre deosebire de cele veniale, au consecința tristă a lipirii noastre de viața divină.
16. Sufletul cu păcate ușoare este reprezentat în imaginea din mijloc (între sufletul cu păcat de moarte, în stânga, și sufletul imaculat, fără nici un păcat, în dreapta). Observați că, deși cu păcate, mai are viața divină (reprezentată de acea "aură" galbenă.)
17. Pentru ca un păcat să fie de moarte trebuie îndeplinite - simultan! - trei condiții: materie gravă (o încălcare gravă a legii lui Dumnezeu), știință deplină (știam și totuși am făcut) și voință deplină (am vrut să fac, am fost conștient).
18. Materia e gravă: vătămarea fizică a prietenului. Există și știința deplină: știi că atunci când dărâmi pe cineva există riscul să se lovească grav. În acest caz însă lipsește voința deplină: nu a fost un act voit. Când una dintre cele trei condiții lipsește, păcatul nu este de moarte ci venial.
19. Doar păcatul de moarte are ca urmare pedeapsa veșnică a iadului. Prin păcatele ușoare ne facem pasibili de pedepse vremelnice.
20. Un singur păcat de moarte este suficient pentru ca sufletul - în cazul morții - să ajungă în iad... pentru totdeauna. De ce să riscăm așa ceva, în loc să căutăm să ne curățim imediat sufletul?
21. Sunt două căi: 1) apelând la iertarea sacramentală prin spovadă, când mărturisim lui Dumnezeu, în fața preotului, păcatele noastre; 2) făcând un act de părere de rău desăvârșită, motivată nu de teama de infern, ci de regretul că l-am ofensat pe Dumnezeu, pe care îl iubim din toată inima.
22. Un act de părere de rău desăvârșită nu poate fi despărțit de angajamentul de a ne spovedi cu prima ocazie. Spovada este deci mereu obligatorie.
23. Cine ar purta o cămașă albă cu o pată pe ea? Și atunci de ce ne-am complăce cu un suflet pătat de păcate veniale? În timp ce spovada nu este urgentă (ca atunci când avem un păcat de moarte), a ne obișnui cu păcatele ușoare este dăunător vieții spirituale, bătătorind calea spre păcatele de moarte.
24. Viciul este un păcat repetat, un păcat devenit obișnuință. Tocmai de aceea trebuie să fim atenți cu greșelile în care stăruim, ca nu cumva să se transforme în vicii.
25. Răspunsul ni-l dă Marcu 3,29, unde chiar Isus spune: "Oricine va huli împotriva Duhului Sfânt nu va afla iertare în veac, ci e vinovat de un păcat veșnic". Cine refuză să primească îndurarea lui Dumnezeu prin căință respinge singur iertarea păcatelor sale și mântuirea personală.

Au fost folosite în formularea chestionarului în principal lucrarea "Explicație simplă a învățaturii creștine", editată de Surorile Lauretane din Baia Mare, și "Catehismul Bisericii Catolice", editat de Arhiepiscopia Romano-Catolică București. Conceperea și realizarea tehnică a chestionarului: Radu și Oana Capan, editori ai sitului Cateheza.ro. Verificarea împotriva greșelilor teologice și aprobarea eclezială: pr. Florin Casian Bozântan, consilier teologic al Eparhiei de Cluj-Gherla.

Vă așteptăm pentru alte chestionare, la fel de interesante, pe situl Cateheza.ro.

v. 1.0 - februarie 2011

© Cateheza.ro